

door

Afke van de Groep-Karssenberg

„Kom maar op een woensdag,” had hij gezegd. „Dat is namelijk de meest levendige dag met veel uitzendingen: Ronduit op 3, het Journalistenforum, drie uur Tijdsein. Op andere dagen heb ik veel besprekingen vanwege mijn aandeel in de programmaleiding van de Evangelische Omroep. Dat is nogal saai en bovendien lenen die zich niet altijd voor toehoorders. De woensdag is eigenlijk de enige dag waarop ik vrijwel geen programmaleidingszaken aan m'n hoofd heb. Dan hou ik me alleen bezig met het echte journalistieke werk en dat is voor jou een stuk interessanter.”

En dus loop ik op de woensdag van de gemeenteraadsverkiezingen 's morgens om zeven uur al door een Nijkerkse nieuwbouwwijk op zoek naar het huis van A. P. (Ad) de Boer, hoofd informatieve programma's en plaatsvervangend programmaleider bij de EO, met de toestemming om hem een dag op de hielen te zitten. „Als je verkeerd gereden bent,” had hij spontaan gemeld, „moet je niet informeren naar de Vermeerhof, want dat zegt niemand iets. Vraag dan maar naar dat gekke witte huis. Dat kent iedereen in Nijkerk, want het valt volslagen uit de toon, vergeleken bij de omringende bebouwing. Het is groot, merkwaardig gevormd en grijswit van kleur.”

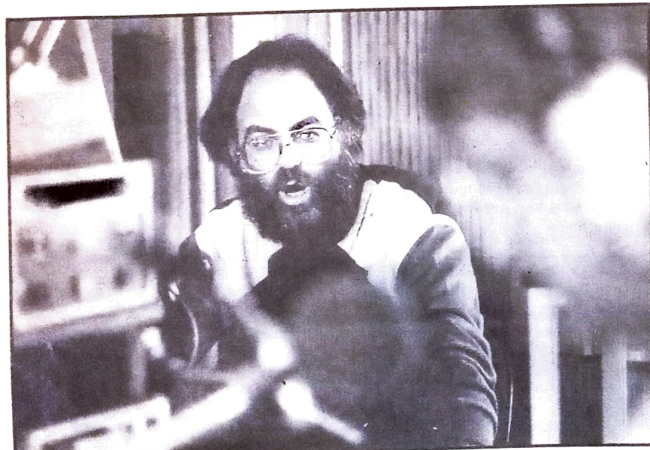
Aan het eind van de straat staat een huis dat deze omschrijving eer aandoet en bovendien opvalt door horizontale gele strepen, nog eens benadrukt door gordijnen van dezelfde

Ontbijt in huize-De Boer: vader Ad, moeder Ineke en zes van hun zeven kinderen. Twee zijn van niet-Hollandse afkomst: een Indonesisch 'zonnetje in huis' en een klein bonkje 'Colombiaans temperament'. „We hebben in ons gezin met liefde plek ingeruimd voor kinderen, die in beroerde omstandigheden leefden,” licht Ad de Boer toe. „We zijn de eerste gaan halen, toen we zelf al vier kinderen hadden. Als sommige mensen dat hoorden, vielen hun monden open van verbazing, dat je zo onwijs kon zijn om dan nog kinderen te adopteren ook. Maar we genieten erg van ons hele stel, voor zover we daar de tijd voor hebben.” Die laatste aanvulling lijkt ingegeven door de vele bezigheden van Ad de Boer, die hem soms verhinderen zijn visie op het gezin ('hoeksteen van de samenleving') zelf in praktijk te brengen.

De meest levendige dag

van Ad de Boer

(foto's Jaco Klamer)

kleur. Die gordijnen zijn nog dicht, maar de voordeur gaat wel open. Zoon Arjan (14) meldt dat pa nog in bed ligt. Zelf heeft hij al een krantenwijk achter de rug. Hij heeft thee gezet en het aanrecht bezaaid met boterhammen.

Ad de Boer had aangekondigd dat het ontbijt in de auto zou plaatsvinden, maar vandaag moet er gestemd worden en dat doet hij toch wel graag zelf. Vandaar dat de tijd tot acht uur deze keer rustig benut kan worden om met vrouw (Ineke) en zeven kinders de dag te beginnen. Het belooft mooi weer te worden. De boer aan de overkant denkt er net zo over en zet tot grote vreugde van de

Bij Jan van den Bosch in zijn programma "Ronduit op 3" in vijf minuten aan jongeren uitlegen wat geloof en politiek nu met elkaar te maken hebben

jongste kinderen twee zwarte lammetjes in de wei.

Pure ontspanning

Even na achten stappen we in een lange rammelende Peugeot. De achterruit wordt verduisterd door een groot oranje/groen verkiezingsaffiche, dat iedere achterligger duidelijk moet maken op welke lijstcombinatie de bestuurder zal stemmen. De plaatselijke verkiezingen blij-

ken Ad de Boer zorgen te baren: „In de Nijkerkse SGP hebben vlak voor de verkiezingen gigantische problemen gewoed, die voor een groot stuk negatieve publiciteit hebben gezorgd. Had de SGP/RPF/GPV-combinatie bij de vorige verkiezingen bijna vier zetels bemachtigd, nu mogen we gezien de problemen al blij zijn als we de derde zetel kunnen houden”. Zelf bezet Ad de Boer namens de RPF al vier jaar een raadszetel. Hij staat deze keer nummer twee op de lijst; voor zijn eigen zetel hoeft hij dus niet te vrezen. En hij zal het raadslid-zijn met plezier voortzetten. „Het kost me ongeveer anderhalve avond in de week,” zegt hij. „Maar ik onderga het als pure ontspanning.”

In een gymlokaaltje van een basisschool wordt het stemrecht in praktijk gebracht. Hij is zo vroeg in de morgen de enige klant. Als hem later op kantoor plaagend gevraagd wordt op wie de keus gevallen is, zal hij zeggen: „Op mezelf natuurlijk - wat dacht je dan?”

Schuchter

Onderweg naar Hilversum praat hij rap over Tijdsein-radio en zijn afnemende aandeel daarin: „Door de groei van de EO ben ik met name de laatste anderhalf jaar steeds sterker betrokken geraakt bij de programmaleiding. Dat is vaak vergaderen, veel management, heren der problemen oplossen. Daardoor is mijn aandeel in Tijdsein wat teruggelopen. Mijn rol is nu een hoofdredactionele, terwijl Leendert de Jong als eindredacteur optreedt, zoals Henk van Rhee dat doet voor Tijdsein-Televisie. Leendert zal zo meteen ook de redactievergadering over de uit-

zending van deze middag leiden. Ik lever vooral inhoudelijk een bijdrage, wat wordt de koers, welke richting fietsen we uit als rubriek?” Ad geeft overigens direct toe, „ook wel weer zoveel journalist” te zijn dat hij ook inspringt op vragen als: wie pakken we voor dit onderwerp? „Ik ben er ook de man niet naar om in een vergadering een heel afstandelijke rol te spelen,” zegt hij. „Ik weet dat ik nogal eens getypeerd wordt als iemand die vrij overheersend overkomt - zelfs zodanig dat andere mensen daar last van kunnen hebben. Toch was ik vroeger heel schuchter. Ik had niet zoveel praat.”

Redactievergadering

We knersen het grint op voor het bejaarde interaatsgebouw aan de Oude Amersfoortseweg, waar de EO kantoor houdt. Een lange gang door, bij gebrek aan een lift vele